

פרשת ויקרא

והשיב את הגזילה אשר גזל או את העשק אשר עשק (ה, כג)

מעשה בסוחר יהודי מארצות הברית, שעסק ביצור ובשיווק של שקיות ניילון.

פעם אחת הגיע הסוחר אל רב ידוע וסיפר כי נוהג הוא מזה שנים לשווק את סחורתו בחבילות של מאה שקיות בכל אריזה, והנה לפני זמן מה פתתה אותו אשתו שבמקום מאה שקיות ישים בכל אריזה רק תשעים... הרי ממילא איש אינו סוּמַר את השקיות - אמרה האשה כך תוכל להרוויח יותר...

התפתה האיש לדברי אשתו ועשה כעצתה הרעה.

לאחר שהבחין כי אכן הדבר אינו מתגלה, הפחית את מספר השקיות בכל אריזה לשמונים....

במשך שנים לא תפס אותו איש בקלקלתו.

כעת סיפר הסוחר הוא מתחרט על מעשיו ובא לשאול כיצד יוכל להשיב את הגזילה אשר גזל.

הדבר אינו פשוט כלל אמר הרב עזתי לך שמהיום והלאה תמכור בכל אריזה מאה וחמש עשרה שקיות. בכך אולי תכפר על מה שעשית.

כעבור זמן מה הגיע הסוחר אל הרב וסיפר כי אכן עשה כדבריו ומן השמים נתנו לו את שכרו על כך, שכן עיתונאי אחד החליט לבדוק את מהימנותם של יצרנים שונים ובדק מספר רב של מוצרים, האם הנתונים הכתובים על האריזה תואמים את התכולה.

בין השאר בדק גם את אריזות שקיות הניילון של הסוחר היהודי ולתדהמתו גילה שבכל אריזה לא רק שלא חסר במניין השקיות אלא עוד יש יתרה!...

מכיון שהיה זה ממצא נדיר, פרסם העיתונאי את הדבר בכלי התקשורת שלו והדבר גרם שהזמנות רבות הופנו אל בית החרושת של אותו יהודי.

כך זכה אותו סוחר להשיב את הגזילה ולקדש שם שמים ברבים!

מקור: וקראת לשבת עונג